

1.3. — Vgl. अन्यतरतोदत् und उपतोदत्.

अन्यत्र 1) गते ऽन्यत्र wenn ein Anderer davongegangen ist Spr. 5017.

— 2) Z. 3 lies 7,111 st. 7,112. — 3) füge noch sonst hinzu und vgl. RV. Prāt. 14,16. VS. Prāt. 1,150.

अन्यथप् (von अन्यथा), °पति ändern Śāh. D. 409.

अन्यथा 1) नान्यथा तथा so und nicht anders Spr. 4989.

अन्यथाख्याति, bei HALL 43 °तत्र.

अन्यथाबुद्धि (अ° + बु°) f. eine falsche —, vorgefasste Meinung KATHĀS. 60,112.

अन्यथाभाव 1) पूर्वकृतस्य हि शक्यो विधिनापि न कर्तुमन्यथाभावः Aen-derung KATHĀS. 86,45. 101,199.

अन्यथावृत्ति streiche das Zeichen °. sich ändernd: दुष्टे ऽपि पत्न्यौ सा-ध्यानी नान्यथावृत्ति मानसम् KATHĀS. 77,39.

अन्यथासेद्विचिार m. Titel eines Werkes HALL 43.

अन्यदीप bei Andern vorkommend: नहि त्वय्यन्यदोयो लोभाद्यः DA-CAK. in BRNP. Chr. 187,28.

अन्यनाभि Z. 2 lies 1,30,1 st. 1,29,1.

अन्यपूर्वा f. eine Frau, die vorher mit einem Andern Umyang gepflogen hat. KATHĀS. 84,24.

अन्यभाव (अ° + भाव) m. Veränderung SUCHA. 1,113,5. 147,7.

अन्यभूत ÇIKSUĀ in Ind. St. 4,108.

अन्ययुक्त (अन्य + युक्त) adj. mit etwas Anderem verbunden AV. Prāt.

4,3. विप्र Spr. 1439.

अन्ययोग (अन्य + योग) m. eine Verbindung mit etwas Anderem AV. Prāt. 4,116, Sch.

अन्यवादिन् Z. 3 streiche die Worte NĀRADA im.

अन्या, die gegebene, von STEVENSON zuerst aufgestellte Erklärung wird sichergestellt durch अन्य n. das Nichtversiegen, Unererschöpflichkeit: सा नो भूमिर्गोष्वप्यन्ये दधातु (für गवामन्ये) AV. 12,1,4. Die versuchte Ab-leitung ist unhaltbar, weil या mit नि eine andere Bedeutung hat.

अन्याद्म् oder °दश anders als gewöhnlich seiend, unsgewöhnlich KATHĀS. 52,308. 63,114. Andern gleich, gewöhnlich, gemein: न तस्याद्यि-त्तमन्याद्क् 123,147.

अन्यार्थ n. ein best. Fehler des Ausdrucks, der Gebrauch eines Wortes in nicht-herkömmlicher Bedeutung: यद्गुणप्रच्युतं नाम तदन्यार्थमुदाह-तम् PrātĀPAR. 61,a. 62,a. — Vgl. u. 1. परार्थ 3).

अन्यार्थवत् (von अन्य + र्थ) adj. eine andere Bedeutung habend Śāh. D. 132,7.

अन्यून nicht zu wenig so v. a. hinreichend Spr. 367.

अन्येषाम् Z. 3 lies 1,25,4. 7,116,2 st. 1,24,1. 7,117,2.

अन्योक्ति f. ein anderer Ausspruch, pl. mannichfache Aussprüche über einen und denselben Gegenstand: कमलान्योक्तयः। कर्मान्योक्तयः Verz. d. Oxf. H. 122,b,18. कोकिला° 24. गजा° 27. चन्द्रा° 29 u. s. w. Nach AUFRECHT ebend. 130,a,34 sententia allegorica.

अन्योदर्य 1) AIR. Bn. 3,37.

अन्योऽन्य Z. 1 lies subst. st. adj. — 1) ततो दृष्ट्वा कृतातिष्ठमन्योऽन्यं ते वनीकसः MBh. 5,6060. — 4) MBh. 12,9023. — अन्योऽन्य n. eine best. rhetorische Figur, bei der zwei Dinge als auf gleiche Weise auf v. Theil.

einander einwirkend dargestellt werden, Śāh. D. 724. Verz. d. Oxf. H. 208,b,5. KUALAJ. 110,a (132,b). तदन्योऽन्यं मिथो पत्रोत्पायोत्पादकता भवेत् PrātĀPAR. 91,b. Beispiel Spr. 1085. — अन्योऽन्य fehlerhaft für अन्यान्य Spr. 3810.

अन्योऽन्यता (von अन्योऽन्य) f. Gegenseitigkeit VARĀH. BĀH. S. 19,22.

अन्योऽन्यभाव (अ° + भाव) m. der Uebergang des Einen in den An- dern, Vertauschung der Rollen Spr. 424.

अन्वक् adv. von hinten, hinter Jmd (acc.) her: उपगम्य ÇIC. 9,76. स च तम् — अन्वक् — ययौ KATHĀS. 53,15.

अन्वतम् ĀCV. ÇR. 9,7,26. ÇĀṆHU. ÇA. 3,18,19.

अन्वतरम् (1. अनु + अ°) adv. nach der Ordnung der Silben: अन्वत-रसंधि Bez. eines best. Saṁdhi RV. Prāt. 2,3,4,86. अन्वतरसंधिवक्त्र desgl. 12.

अन्यभानु (अन्वञ् + भानु) m. N. pr. eines Sohnes des Raudrāçya MBh. 1,3698.

अन्वय 1) zu streichen, da in dem angeführten Beispiele अनु अयं auf-zulösen ist. — 4) füge noch Anschluss hinzu und vgl. noch RV. Prāt. 11,5,22. BUĀG. P. 2,5,28. fg. लक्ष्मीरेवान्वयो लोके न लक्ष्म्याः परतो ऽन्वयः so v. a. Reichthum bildet das Band im Leben, kein stärkeres Band giebt es als den Reichthum KĀM. NITIS. 3,61. — Vgl. अनन्वय, डुरन्वय.

अन्वयिन् (von अन्वय) adj. 1) zur selben Familie gehörig RĀĀ-TAR. 3. 246. — 2) am Ende eines comp. verbunden mit, in Zusammenhang ste- hend mit BHĀSUĀP. 73.

अन्वर्तितर (von अर्त् mit अनु), lies वर्हपो मित्र.

अन्वर्थ WEBER, RĀMAT. UP. 288. so v. a. अन्वर्थसैज्ञ einen Namen füh- rend, der mit dem Wesen des Genannten übereinstimmt (nomen et omen), RAĞH. 4,12.

अन्ववेत्ता n. das Sehen nach, Aufsicht über (gen.) MBh. 2,1292.

अन्ववेत्ता Spr. 5394.

अन्ववेतिन् adj. seine Aufmerksamkeit —, seine Vorsorge auf Etwas richtend; s. weiter unten u. अवेतिन्.

अन्वाकृति (von 1. कर्त् mit अन्वा) f. Nachbildung, bildliche Darstel- lung ÇĀṆHU. GRU. 4,19.

अन्वापदीन m. N. pr. eines Fürsten Śāh. D. 115,4. अन्वापदीन v. l.

अन्वारोक्, अन्वारोक्ता देवाः als Vorfasser von Mantra Ind. St. 3,439, 2. देवपथीयानां तार्काणामन्वारोक्ताणाम् ebend.

अन्वालम्भन (von लभ् mit अन्वा) n.: °शोभिता (मञ्जूषा) MBh. 3,17156. = कुङ्कुमस्तदान NILAK. अन्वालम्भन beide Ausgg., अन्वालम्भन Schol. अन्वासन 1) das Bedienen, Aufwarten: भर्तुरन्वासने तिष्ठन्दिष्टि ना-न्यत्र वित्तिपेत् Spr. 2022. अन्वासने = समीपस्थाने Schol. — 4) Verz. d. Oxf. H. 304,b,31. — 5) das Sichsetzen nach einem Andern JĀĀ. 1,109,v.1.

अन्वासेचन (von सिच् mit अन्वा) n. das Besprengen KAUC. 75.

अन्वाकार्य 1) m. (sc. श्रोद्न) die Reisspeise, welche an den Darça- Pūrnamāsa den Rtvig als Opfergeschenk gegeben wird, Comm. zu TBa. 1,66,12. Z. 3 lies अनेनेति. — 2) vgl. Verz. d. Oxf. H. 40,a,N.1.

अन्वाकार्यपचन TBa. 1,1,8,1.

अन्वीक adj. sein Augenmerk richtend auf, besorgt um: प्रज्ञान्वीति-कया बुद्ध्या R. 7,3,4.